

SALPAUSSELÄN HIIHTO

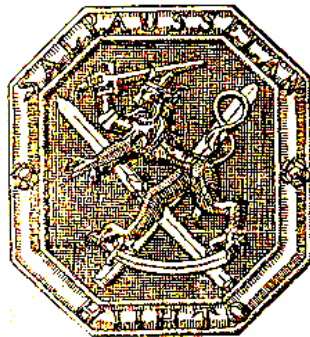
LAHDESSA SM

MÄENLASKU / SKI-JUMPING

LAHTI 22.03.1925

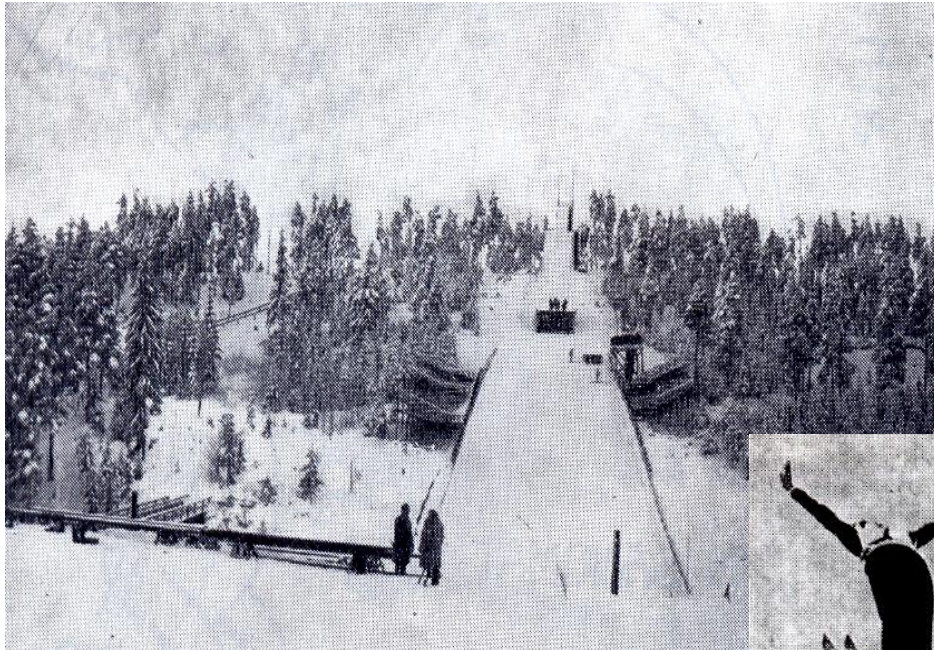
Paavo Nuotio

Sijoitus Place	Nimi Name	Kansallisuus Nationality	Hyppy/m Jump/m	Pisteet Points
01	Noutio Paavo	lhs FIN		18,70
02	Usa (Jääskeläinen)Sulo	viipur hs FIN		18,26
03	Nykänen Toivo	lhs FIN		18,24
04	Reingoldt Toivo	kotk hs FIN		18,15
05	Tukia Toivo	viip pont FIN		18,07

Kilpailuun ilmoittautui 24 hyppääjää
Contest register 24 jumper

Maan hyppymiehiä odotetaan kilpailuihin.

Paavo Nuotion tyylikästä lentoa.

Mäenlaskukilpailut Suomen mestaruudesta.

Klo 2 päivällä alkoivat mäenlaskukilpailut Suomen mestaruudesta. Kilpailtiin sekä vanhempien että nuorempien sarjassa. Edellisessä sarjassa oli kokonaista 24 osanottajaa ja jälkimäisten 12. Muuten voimme sanoa, että nämä mäenlaskukilpailut muodostuivat tämmöisvuotisten Salpauselan hiihtojen huippukohtaksi. Ne onnistuivat erinomaisen hyvin sekä mitä tulee kilpailijain lukumäärään että myöskin heidän kilpailutapaansa. Molemmissa sarjoissa oli paljon hyviä ja tasaväitisiä hyppääjiä, mikä todistaa hyppurheilun olevan kehittyneessä Suomessa. Runhan vain saataisiin enemmän ympäri maata samantapaisia mäkiä kuin Lahden mäkitin on, niin emmehän mäkiurheilus-

satin piakkoin uskaltaudu tavoittamaan norjalaisien tuloksia. Erikoisesti on meidän tällä kerralla mainittava lahtelaisien mäenlaskijain erikoinen sijoittuminen kilpailuissa. Kaikki mestar., joissa mäenlaskutaituruutta tarvittiin, tulivat Lahteen. Jo lauantaina voitti Lahden Hiihtoseuralainen Nylänen yhdistetyn hiihdon ja mäenlaskun mestaruuden ja nyt varsinaisissa mäenlaskumestaruuskilpailuissa tulivat molemmat mestaruudet, sekä nuorempien että vanhempien Lahteen. Tämä on jo jotakin ja olisi omiaan teemmään suuremmankin kaupungin asukkaat ylpeäksi. Mutta me emme ole ylpeitä, vaan toivomme, että ensi kerralla, kun tavataan foto muu Suomi kapinoi lahtelaisien läsnäoloa vastaan. Na se

lapinoiminen suoritetaan parhaiten sillä tavalla, että kuten jo edellä mainittiin, perustetaan hyviä mäkiä kaikille maahan, jotta mäenlaskun harrastajilla olisi tilaisuus ponttaavampaan harjoitteluun. Suomasi selvästi, että nytten paikkakuntain edustajat, joissa on siebottävämpi hyppymäki, kuten esimerkiksi helsinkiläiset ja viipurilaiset, suorittavat monta kaunista hyppyä. Mäenlaskijalle näyttää harjoittelupaikka olevan yhtä tärkeä kuin kenttäurheilijalle on kenttänsä, jonkunlaistentaan tulosten saavuttamiseksi.

Vanhempien sarjassa oli monta hyvää hyppääjää m.m. entinen Suomen mestari ja lahtelainen Jääskeläinen, joka nykyään käyttää nimeä Usa. Ensimmäisen hyppyn teki Helsingin Sihtäjä edustava Koskinen 28,5 metriä, mutta kaatuen. Pari hänen toisista hyppistään oli 32,5 m., mutta tuli hän alas istuallaan. Helsingiläinen af. Forselles hyppäsi tasaisesti, mutta kaatui myöskin yhtä tasaisesti. Lahtelainen Rytänen hyppäsi kauniisti heti ensi hyppyllään 32 metriä, eikä sitä pitempää hyppyä ensi kertalla tehneet muut kuin Nuotio, joka kauniisti hyppäsi 32,5 metriä. Usan ensimmäinen hyppy oli 30 m. Warfin tasaisesti ja kauniisti hyppäsivät helsinkiläisistä Lufander ja Långholm, jotka kumpikaan eivät kaatuneet tertaakaan. Lufanderin pisin hyppy oli 30,5 m. ja Lyhin 28 m., Långholmin pisin 31,5 ja hyvin 30. Wiimemain: näyttää olevan varma hyppääjä, joka edullisemmissä olosuhteissa voisi ehkä saada lentoihinsa myöskin pituutta. Helsingiläisistä ansaitsee myöskin Jansson mainitsemista, joka teki varmasti 30—32 metrin hyppyjä, mutta kaatui onnettomuudoksen viimeisellä hyppyllä. Helsingiläinen. Hyviä 30 m. hyppyjä teki myös helsinkiläinen U. Davidsjon. Koistinen ei tahtonut ollenkaan pysyä pystyssä. Wiipurilaisista sijoittui Usa kilpailujen toiseksi mieheksi. Hän hyppäsi futen ennenkin kauniisti ja varmasti, mutta ei saanut hyppyjään lentämään. Hänen hyppujensä pituudet olivat 30, 33, 33, 32.

Muista viipurilaisista oli ehkä varmin ja tefi kauneimmat hyppyt Pontevan edustaja Lufia. Hänen ensimmäinen hyppynsä oli 28,5 m. Toiset hyppyt olivat järjestysesssä 30,5; 31,5; 32,5. Samaa seuraa edustava Kuntun ensimmäinen hyppy oli kilpailujen kauneimpia, mutta lensi se „vain“ 29,5 m. päähän. Toiset hyppyt olivat 30, 33, 32,5. Nuotion ja Usan jälkeen suoritti kotkalainen Reingoldt kauneimmat ja pisimmät hyppyt. Hänen hyppujensä pituudet olivat 30,5; 32; 33 ja 33,5. Vielä anviipurilaiset, suorittavat monta kaunista hyppyä. Mäenlaskijalle näyttää harjoittelupaikka olevan yhtä tärkeä kuin kenttäurheilijalle on kenttänsä, jonkunlaistentaan tulosten saavuttamiseksi.

Vanhempien sarjassa oli monta hyvää hyppääjää m.m. entinen Suomen mestari ja lahtelainen Jääskeläinen, joka nykyään käyttää nimeä Usa. Ensimmäisen hyppyn teki Helsingin Sihtäjä edustava Koskinen 28,5 metriä, mutta kaatuen. Pari hänen toisista hyppistään oli 32,5 m., mutta tuli hän alas istuallaan. Helsingiläinen af. Forselles hyppäsi tasaisesti, mutta kaatui myöskin yhtä tasaisesti. Lahtelainen Rytänen hyppäsi kauniisti heti ensi

hyppyllään 32 metriä, eikä sitä pitempää hyppyä ensi kertalla tehneet muut kuin Nuotio, joka kauniisti hyppäsi 32,5 metriä. Usan ensimmäinen hyppy oli 30 m. Warfin tasaisesti ja kauniisti hyppäsivät helsinkiläisistä Lufander ja Långholm, jotka kumpikaan eivät kaatuneet tertaakaan. Lufanderin pisin hyppy oli 30,5 m. ja Lyhin 28 m., Långholmin pisin 31,5

hyppyllään 32 metriä, eikä sitä pitempää hyppäsi ensi kerralla tehneet muut kuin Ruotio, joka kauniisti hyppäsi 32,5 metriä. Ulan ensimmäinen hyppy oli 30 m. Wartsin tasaisesti ja kauniisti hyppäsivät helsinkiläisistä Lufander ja Långholm, jotka kumpikaan eivät kaatuneet tertaakaan. Lufanderin pisin hyppy oli 30,5 m. ja Lyhin 28 m., Långholmin pisin 31,5 ja hyvin 30. Wiimemain näyttää olevan warma hyppääjä, joka edullisemmissä olosuhteissa voisi ehkä saada lentoihinsa myöskin pituutta. Helsinkiläisistä ansaitsee myöskin Jansson mainitsemista, joka teki warmasti 30—32 metrin hyppyjä, mutta kaatui onnettomuudoksen viimeisellä hyppyllä. Helsinkiläinen. Hyviä 30 m. hyppyjä teki myös helsinkiläinen U. Dawidsson. Roistinen ei tahtonut ollenkaan pöyhä pöyhysjä. Wiipurilaisista sijoittui Ula kilpailujen toiseksi mieheksi. Hän hyppäsi futen ennenkin kauniisti ja warmasti, mutta ei saanut hyppyjään lentämään. Hänen hyppyjensä pituudet olivat 30, 33, 33, 32. Muista wiipurilaisista oli ehkä warmin ja teki kauneimmat hyppyt Pontevan edustaja Lufia. Hänen ensimmäinen hyppynsä oli 28,5 m. Toiset hyppyt olivat järjestyksessä 30,5; 31,5; 32,5. Samaa seura edustavan Kuntun ensimmäinen hyppy oli kilpailujen kauneimpia, mutta lensi se „wain“ 29,5 m. päähän. Toiset hyppyt olivat 30, 33, 32,5. Ruotion ja Ulan jälkeen suoritti kottalainen Reingoldt kauneimmat ja pisimmät hyppyt. Hänen hyppyjensä pituudet olivat 30,5; 32; 33 ja 33,5. Vielä an-

saitsevat Järstärin lennokkaat pojat erikoista mainitsemista. Sekä kutsuuta että Suomalainen ovat warmia hyppääjiä, jotka hyvällä harjoituksella vielä voivat kehittyä pitkällekin. R. teki warmia 28—30 m. hyppyjä. Suomalaisen hyppien pituudet olivat 30; 31,5; 29,5; 31. Entäs sitten lahtelaiset pojat. Mitvoimainen heistä oli Ruotio. Hauska oli katsella hänen kauniita lentojaan. Kuten jo mainittiin, pääsi hän heti ensi hyppyllä 32,5 m. Toinen hyppy lensi metriä kauemmas, kolmas oli yhtä pitkä. Kauniissa kaaressa, pudoten pehmeästi kirkilleen, lentää hän sitten neljännellä hyppyllään 34 metrin päähän, mikä sitten jää kilpailujen pisimmäksi hyppöksi. Tällä hyppyllään poitti hän lahtelaisen naisten lahjoittaman pokaalin. Hyviä hyppyjä teki myöskin lahtelainen Rylänen, vaikka hän toisella hyppyllään kaatui. Siitä huolimatta ansioitti hän hyppyjensä sirouden ja pituuden vuoksi kilpailujen kolmanneksi mieheksi. Hänen hyppyjensä pituudet olivat 32, 33 (kaatui), 32,5; 33. Lahtelaiset R. ja L. Järvinen eivät tahtoneet ollenkaan pöyhä pöyhysjä. R. Järvinen hyppäsi tasaisesti 30, mutta kaatui yhtä tasaisesti. L. Järvinen pisin hyppy kantoi 32 m. päähän.